

lelőhelyet tovább nem tudtam követni. A Zsarnó utca és a Nógrádverőce utca sarkán egy építkezés nyomát fedeztem fel. A telek közepén, egy kb. 5×5 m-es területen 2–3 m mélységig mélyítették. Változó mélységű humuszréteget tapasztaltam: kb. 40–70 cm, D felé vastagszik. Az ÉK-i, rövidebb falon egy gödör íve látszott. A terület be volt kerítve, bemenni nem lehetett. A házhoz ÉK-en és DK-en 1-1 közműárkot húztak, ezekben régészeti jelenléte nem tapasztaltam, cserepeket a hányókban nem találtam. Feltehetően még ez is a Nógrádverőce utcában megfigyelt lelőhelyhez tartozhatott. Feltételezem tehát a lelőhely a Zsarnó utca–Zsemlékes utca–Szilas-patak által határolt területen lehet.

KOROM ANITA

78. Budapest, XVI. Nógrádverőce utca–Album köz Sza

2006. szeptember 28-án a Szilas-patakot D-ről kísérő laposabb, zömében legelőként használt földszávon a Nógrádverőce utca és az Album köz metszésétől É-ra, egy felszántott 100×200 m-es szántóföldön császárkori kerámiatöredékeket találtam. Rossz látási viszonyok között, friss, poros szántásban maréknyi töredéket gyűjtöttem. A lelőhely 150 m-re található a Zsarnó utca–Zsemlékes utca–Szilas-patak által határolt területen megfigyelt lelőhelytől. Elképzelhető, hogy a három lelőhely ugyanannak a telepnek a része, de a köztük húzódó szántatlan, gázos terület miatt az összetartozásukat megállapítani most nem lehetett.

KOROM ANITA

79. Budapest, XVII. Péceli út B, Sza

2006. március 20. és május 31. között folytattuk az M0 autópálya 6. sz. lelőhelyének tavaly elkezdett régészeti kutatását, a nyomvonal K-i és É-i szakaszán. Az idei év során 10 000 m² ásatási területen további 810 objektumot tártunk fel, 25 a kora bronzkorba, a többi pedig a császárkorba sorolható. 2005–2006 során összesen 28 100 m²-t kutattunk át, a feltárt objektumok száma 2419.

A kora bronzkori Makó-kultúrába sorolható telepjelenségek elszórtan jelentkeztek a lelőhely D-i és É-i szakaszán. Az objektumok nagy részét sekély, ovális vagy kerek, kisméretű, kevés leletanyagot tartalmazó gödrök alkották. Az ásatási terület déli szakaszán, elkülönülten egy 11 edénymellékletet tartalmazó hamvasztásos sírt tártunk fel. A humuszba ásott sír edényeit 2 keresztaljú belső díszes tál, csonka kúpos testű, különböző méretű talak, cilindrikus nyakú korsó alkották.

A telepjelenségek döntő többsége idén is a császárkorba tartozott: 14 házat, 1 füstölőt, 3 kemencét, 27 árokszakaszt, 2 sírt és több mint 700 gödröt tártunk fel. A házak mindegyike lekerekített sarkú, téglalap alakú, félig földbe mélyített, tüzelőberendezés nélküli.

A tetőzetet a legtöbb épületnél a középpontban elhelyezett oszlop tartotta. A házak körül rendszertelenül különböző alakú és mélységű tároló- és hulladékgyödrök helyezkedtek el. A feltárt objektumok többségét alkotó gödrök közül kettőben teljes kutyavázat, három betöltésében pedig emberi maradványokat találtunk. Legkülönlegesebb az a 3. századi leletanyagot tartalmazó gödör, melyben több rétegben három lóhoz, egy marhához és egy sertéshez tartozó vázat bontottunk ki. A telepen számos különböző nagyságú, minimális leletanyagot tartalmazó árokszakaszt tártunk fel, egy részük rövid, általában „U” metszetű, nehezen értelmezhető. A házakkal párhuzamosan haladó árkok feltehetően belső határoló szereppel rendelkeztek. A terület ÉK-i részén feltárt hosszabb árokszakaszoknak pedig a víz elvezetésében lehetett szerepük.

Két császárkori temetkezést tártunk fel. A nyomvonal D-i felén található, DDK–ÉÉNy-i tájolású, erősen bolygatott, nyújtott csontvázas sírban egy bronztükröt találtunk. A terület É-i részén feltárt fiatal lány nadrágját és lábbelijét gyöngyökkel díszítették. A feltárás során csak a település déli szélét sikerült megtalálnunk, bizonyos, hogy a lelőhely – az objektumok intenzitása alapján – folytatódik K-i és Ny-i irányba. Északon a Rákos-patak felé haladva a telepjelenségek száma fokozatosan csökkent, a telep szélét azonban itt sem sikerült behatárolnunk.

Munkatársak: Dobos Csaba, Duschanek Júlia, Kálmány Andrea, Kondorossy Szabolcs, Nagy Gábor, Szakmáry Béla ásatási technikusok.

KOROM ANITA

80. Budapest, XVII. Rákoscsaba, Major-hegy alja U, R, B, Szk, Sza

A Budapest és Pécel határában a Rákos-pataktól É-ra emelkedő Major-hegy lankás déli lejtőjén található lelőhelyen (M0 kelet BP 05/2 lh.) 2006. március 20. és május 31. között folytattuk az előző évben megkezdett munkát. Egyrészt kibontottuk az előző évben lehumusztolt területen előkerült objektumokat, másrészt D-i és DK-i irányban újabb felületekkel összesen 47 700 m²-re bővítettük a feltárási területet, amelyen az idén előkerült 670 objektummal összesen több mint 1600 régészeti objektumot tártunk fel.

A legkorábbi időszakot a DVK kottafejes és zselízi időszakára datálható objektumok képviselik. A nagyobb, sekély, amorf objektumok, illetve mélyebb kerek gödrök mellett egy újabb cölöpszerkezetes házat tártunk fel, öt cölöplyuk-sorral, illetve a ház mellett húzódó jellegzetes hosszanti árkokkal.

Az ásatási terület déli, illetve DK-i részén a korábbi évadhoz képest sűrűbben jelentkeztek a badeni kultúra különböző telepjelenségei: tűzhelyek, illetve gödrök, ezek mellett újabb rituális állattemetkezések (szarvasmarha és kiskérődzők) kerültek elő. A korszak kiemelkedő lelete a töredékes állapotban előkerült fedél nélküli idol.